

et ringere Mindretal, blandt Vælgerne kan faa Flertal i Lagtinget. Nu forstaar jeg meget godt, at man paa den anden Side kan fremhæve, at man ikke bør gøre en Forsamling som Lagtinget større end nødvendigt, og at man derfor ikke bør have flere Tillægsmandater end fornødent; men efter Lovforslaget er det jo saaledes, at man ingenlunde benytter endog blot de 3 Tillægsmandater, naar der ikke er Trang dertil, man skrider overhovedet kun til at besætte Tillægsmandaterne, hvis det er nødvendigt for Udjævningens Skyld. Naar man formulerer Reglerne om Tillægsmandaterne saaledes, at disse Mandater kun træder i Kraft, naar det er nødvendigt for Udjævningens Skyld, synes jeg ikke, man kan have nogen Betænkelighed ved at gøre Antallet lidt større og derved blive saa meget sikrere paa, at Udjævning virkelig sker. Hvis Udjævning kan ske med et mindre Antal, ja, saa behøver man ikke at gaa videre; viser det sig f. Eks., at 3 er nok, bliver 3 altsaa ogsaa nok i Praxis, saa gaar man ikke ud over dette Tal. Kun hvis det maatte være nødvendigt for at gennemføre den Tanke, hvorpaa Lovforslaget hviler, kommer man op til et større Antal, f. Eks. 5, eller hvad man nu ellers vil sætte. Denne Tanke vil jeg gerne henstille til Overvejelse i det kommende Udvalg og navnlig til Overvejelse af den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Venstre.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne — og jeg tilføjer, efter det jeg sagde før, med Glæde — anbefale Lovforslaget til velvillig Prøvelse og hurtig Fremme i dette høje Ting.

Trier: Uden ved denne Lejlighed at ville komme ind paa en Omtale af de politiske Modsætninger, der staar overfor hinanden oppe paa Færøerne, eller paa nogen Vurdering af de Personer, i hvilke disse Modsætninger har fundet deres Udtryk, skal jeg anbefale, at man i det Udvalg, der agtes nedsat om Sagen, behandler denne med Velvillie og søger at indhente de Oplysninger, der endnu maatte savnes, og at naa til et Resultat, der imødekommer de Ønsker, der næres paa Øerne.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de ærede Ordførere for den Velvillie, hvormed de har modtaget dette vigtige Lovforslag, der, som den ærede Ordfører for Venstre har gjort Rede for, vil være afgørende for Færøerne i en lang Aarrække. Jeg skal i øvrigt nøjes med at besvare enkelte af de faldne Udtalelser.

Maa jeg først gøre en Bemærkning over-

for det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs). Det ærede Medlem omtalte, at et tidligere Lovforslag var indbragt her ad privat Vej, men paa Grund af den Form, det havde, naaede det ikke at komme til Behandling her i Tinget, og Tinget fik derfor ikke Lejlighed til at udtale sig derom. Det er selvfølgelig rigtigt, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at paa samme Tid var det samme Lovforslag forelagt ad ordinær Vej, sendt fra Lagtinget til Justitsministeriet, men den daværende Justitsminister, Justitsminister Zahle, afviste Lovforslaget, idet han sagde, at det var saa vidtgaende, at der ikke var Tale om, at man hernede fra kunde gaa med dertil. Det ærede Medlem spurgte om, hvilke forskellige Anskuelser man nærede om dette Lovforslag. Derom vil det ærede Medlem kunne faa fyldestgørende Oplysninger i et Værk — jeg tør næsten ikke nævne Værkets Navn, da det staar i nogen Forbindelse med mig, det hedder for Resten den færøske Kommissions Betænkning. Men det ærede Medlem vil ogsaa af det, der er foregaaet for aabent Tæppe her i Rigsdagen, kunne faa tilstrækkelige Oplysninger. Det ærede Medlem vil da se, at de to Repræsentanter for Selvstyret, der tidligere har været hernede, de Herrer Folketingsmand Mortensen og Landstingsmand Patursson, begge i sin Tid har anbefalet, at de embedsvalgte Medlemmer gik ud af Lagtinget. De anbefalede det kraftigt i Folketinget og sagde, at det var mærkeligt, at det ikke kunde blive gennemført hernede. Der blev endog fra nogen Side brugt saa stærke Ord som, at man maatte ikke vove at komme med færøske Love hernede, forinden dette Forhold var ordnet. Nu foreligger dette Lovforslag, og man skulde derfor tro, at der var Enighed om det fra alle Sider paa Færøerne, en lignende Enighed, som der i Virkeligheden er hos Partierne her. En saadan Enighed er imidlertid ikke til Stede paa Færøerne, ikke fordi man er uenig om dette Skridt, men fordi man fra det andet Partis Side vil langt længere nu. Det kommer ikke overraskende for mig. Jeg har altid troet, at det, man den Gang foreslog, ikke var Slutningen. Dette maa vi alle kunne enes om; Spørgsmaalet er blot: Skal man gaa til at gøre Lagtinget til lovgivende Myndighed? Det haaber jeg ikke at noget Parti hernede vil gaa med til. I øvrigt tror jeg ligesom det ærede Medlem, at vi, naar Sagen kommer i Udvalg, vil kunne diskutere den grundigt. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at den fortjener en grundig Behandling, og jeg er glad over den Interesse, det ærede Medlem altid har